

гласъ: ёто ёрванѣ виждь товѣ страшно таинство, заради коѣ то многѣ сказанїа и рѣчи се изговорїха, и оувѣрїсе, зацїс, ёдинъ свѣтъ, ёдинъ Гдѣ Исусъ Хрѣтосъ ко славу Бѣга Оца, аминь.

Ёрванъ си навѣде главу та на дѣла катѣ мѣртовъ, и не мѣжеше нищо да продѣла. И дойдѣ гласъ на ёврѣе те ѿ онаѣ велелѣпна слава Гдѣна, и рече: Заради многѣ то молѣнїе Архїепископа моего и влѣкамвїсе ѣзъ, коѣ то се распнахъ ѿ ваши те бѣцї, и исцѣлѣвамъ вы. Катѣ быдѣ той гласъ, вострепетѣха ѿ страха, и всїчки те паднахъ на землѣ та пѣочи, каквѣ то некого блажѣный Павелъ, когѣ идеше камъ Дамаскъ, катѣ го облистѣ ѿ невѣ то свѣтъ, и дойдѣ ѿ гѣре гласъ, паднѣ на землѣ та, и сосъ ѿвѣрены ѣчи нїкого не видѣше (дѣл. д. ст. г. и.) Такѣ и тїи пострадахъ: сосъ ѣтворены ѣчи нїкого не видѣха, скорвѣха и рыдѣха гѣркъ.

Тїа рѣботы катѣ быдѣха въ лице то Гдѣне, свѣтлыи ѣ облакъ, що вѣше пѣдъ него прѣжїсе на гѣре высѣкъ, и заслнѣ го ѿ зрѣнїе то ѣмъ, и такѣ катѣ хѣдеше Гдѣ внѣтре, по малку се собїраше ѣблакъ ѣ задъ него, доклѣ се смѣстї всїчка та слава Гдѣна въ невеса та, и всїчко се скрѣ ѿ ѣчи те ѣмъ.

А царѣ и всїчко то множество хрїстѣанско придѣвѣха велико дерзновѣнїе, и со силнѣ гласъ выкаха слѣдъ него, и дѣмаха: Гдѣ помїлѣи. Честный же Архїепископъ лежѣше лицѣмъ на землѣ та, и молѣнїе за лѣдїе те принѣсѣше Гѣспѣдѣ со слѣзы.

И тїа рѣботы такѣ катѣ быдѣха всїчки що вѣха собранн на собѣрѣа, царѣ велмѣжитѣе, и нарѣдъ ѣ многѣ благоговѣнїе и страхъ почитѣха свѣтѣйшаго Архїепископа Григорїа, и чѣдѣхасѣ на негова та тѣлкѣ велика свѣтына, и на силна та мѣ молитва. А ёврѣе те, катѣ що рѣкохѣме, ѣстанѣха слѣпи, и ёдинъ дрѣгѣго вопрошѣвахъ: видїши ли вратѣ нещо: и ѿговѣрахъ помеждѣ си: не видїмъ ни малку. Тогѣ выкнѣха ко ёрванѣ: гѣре намъ, оучителю нашъ, що да стѣримѣ сегѣ: ёрванъ рече: нїе ли самъ ѣслѣпѣхѣме, катѣ видѣхѣме Бѣга хрїстѣанскаго, илїи и ѣни товѣ пострадахъ: а хрїстѣанѣ те катѣ чѣха товѣ, рѣкоха: не вѣди, мы благодѣтїю Гдѣа нашагѣ, катѣ го видѣхѣме, пѣдобрѣ видїме, ѿ каквѣ то видѣхѣме напѣрдъ: самъ вы ѣслѣпѣхѣте заради ваше то невѣрствїе. Катѣ ѣслѣпѣха прѣчѣе всїчки те, и не видѣха ни малку, фанѣха ёрвана за рѣка, и катѣ дойдѣ при Архїепископѣа рече мѣ: всѣкїи челѣвѣкъ катѣ видї Бѣга своего, прїѣма добрѣ ѿ иего, а мы видѣхѣме Бѣга твоего, пострадахѣме злѣ: и акъ дарѣва таквѣа дарѣва на ѣныа, що прїхѣдатъ при него, ко ѣстинѣ нѣма онаѣ благѣстына Оца своего. Архїепископъ ѣ мѣ рече: Бѣгъ ѿмѣнїи Гдѣ Бѣгъ ѿмѣнїи не ѿвинѣлсѣ ёсть (псалм. чз. ст. а,) спорѣдъ ваши те хѣлы такѣ станѣ камъ.

Ёт. Чѣ акъ коздава злѣ за злѣ, каквѣ строѣнїе стѣби заради насъ?

С. Лекаръ ѣ когѣ лѣкѣва некого, акъ ѣма некой дѣдъ гнїлъ, ѿ сїча го, и не ё повїненъ за рѣана та, и вѣе сѣ недостѣбны ѣчи видѣхѣте Гдѣа, заради товѣ иѣслѣпѣхѣте.